

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

54. aastakäik

1. oktoober 2011

<u>Teatis nr</u>	Sisukord	Lehekül
	IV <i>Teave</i>	
	TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT	
	Euroopa Liidu Kohus	
2011/C 290/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 282, 24.9.2011	1
	V <i>Teated</i>	
	KOHTUMENETLUSED	
	Euroopa Kohus	
2011/C 290/02	Kohtuasi C-370/11: 12. juulil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Belgia Kuningriik	2
2011/C 290/03	Kohtuasi C-377/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 18. juulil 2011 — International Bingo Technology, S.A. <i>versus</i> Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)	2
2011/C 290/04	Kohtuasi C-381/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Mercantil de Barcelona (Hispaania) 18. juulil 2011 — Miguel Mesa Bertrán ja Cristina Farrán Morenilla <i>versus</i> Novacaixagalicia	3

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekül
2011/C 290/05	Kohtuasi C-385/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 19. juulil 2011 — Isabel Elbal Moreno <i>versus</i> Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	3
2011/C 290/06	Kohtuasi C-389/11 P: Région Nord-Pas-de-Calais 22. juulil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. mai 2011. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-267/08 ja T-279/08: Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'Agglomération du Douaisis <i>versus</i> komisjon	4
2011/C 290/07	Kohtuasi C-398/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 27. juulil 2011 — Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh <i>versus</i> Minister for Social and Family Affairs, Attorney General	5
2011/C 290/08	Kohtuasi C-399/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Constitucional, Madrid (Hispaania) 28. juulil 2011 — kriminaalasi Stefano Melloni süüdistuses — teine pool: riigiprokuratuur	5
2011/C 290/09	Kohtuasi C-403/11: 27. juulil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Hispaania Kuningriik	6
2011/C 290/10	Kohtuasi C-407/11 P: Gibraltari valitsuse 1. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 24. mai 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-176/09: Gibraltari valitsus <i>versus</i> Euroopa Komisjon	6
2011/C 290/11	Kohtuasi C-410/11: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 1. augustil 2011 — Pedro Espada Sánchez jt <i>versus</i> Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	7
Üldkohus		
2011/C 290/12	Kohtuasi T-370/11: 8. juulil 2011 esitatud hagi — Poola <i>versus</i> komisjon	9
2011/C 290/13	Kohtuasi T-392/11: 22. juulil 2011 esitatud hagi — Iran Transfo <i>versus</i> nõukogu	9
2011/C 290/14	Kohtuasi T-398/11 P: Yvette Barthel jt 25. juulil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 10. mai 2011. aasta määruse peale kohtuasjas F-59/10: Barthel jt <i>versus</i> Euroopa Kohus	10
2011/C 290/15	Kohtuasi T-404/11: 25. juulil 2011 esitatud hagi — Turbo Compressor Manufacturer <i>versus</i> nõukogu	11
2011/C 290/16	Kohtuasi T-420/11: 31. juulil 2011 esitatud hagi – Ocean Capital Administration jt <i>versus</i> nõukogu	12
2011/C 290/17	Kohtuasi T-422/11: 5. augustil 2011 esitatud hagi — Computer Resources <i>versus</i> Väljaannete Talitus	13

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

*(2011/C 290/01)***Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne Euroopa Liidu Teatajas**

ELT C 282, 24.9.2011

Eelmised väljaanded

ELT C 269, 10.9.2011

ELT C 252, 27.8.2011

ELT C 238, 13.8.2011

ELT C 232, 6.8.2011

ELT C 226, 30.7.2011

ELT C 219, 23.7.2011

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

12. juulil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-370/11)

(2011/C 290/02)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: W. Mölls)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

Euroopa Komisjon palub Euroopa Kohtul

— tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik on jões hoidnud õigusnormid, mille kohaselt on direktiivi 85/611/EMÜ⁽¹⁾ kohaselt luba mitteomavate avatud investeerimisfondide aktsiate tagasiostmisel teenitud kapitalikasum maksust vabastatud siis, kui nende fondide asukoht on Belgias, samal ajal kui Norras või Islandil asuvate selliste fondide aktsiate tagasiostmisel teenitud kasumit maksustatakse, siis on Belgia Kuningriik rikkunud Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklist 36 ja 40 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et kõnealused siseriiklikud õigusnormid toovad kaasa selle, et pärsitakse Belgia residentide huvi investeerida Norra ja Islandi avatud investeerimisfondidesse, kuna Belgia residentid ei saa selle kapitalikasumi pealt, mida nad nende fondide aktsiate tagasiostmisega teenivad, seda maksuvabastust, mis kehtib kasumi suhtes, mida saadakse Belgias asuva avatud investeerimisfondi aktsiate tagasiostmisega.

Komisjon leiab, et selline erinev kohtlemine piirab EMP lepingu artikliga 40 tagatud kapitali vaba liikumist. Samamoodi takistab see teenuste osutamise vabadust, mis kujutab endast EMP lepingu artikli 36 rikkumist.

Vastuseks Belgia asutuste vastuväidetele märgib komisjon esiteks, et käesoleva hagi ese ei ole Belgia õigusnormides Euroopa Liidus asukohta omavate avatud investeerimisfondide kategooria sees vahetegemine, kas neil fondidel on direktiivi 85/611/EMÜ kohaselt luba või mitte. Teiseks ja kolmandaks vaidleb komisjon vastu seisukohale, mille kohaselt on eelnimetatud meetmed põhjendatud maksukontrolli tõhususe tõttu ning seetõttu, et puuduvad teabe vahetamist käsitlevad eeskirjad. Selles kontekstis konstateerib komisjon, et Belgia, Norra ja Island on ratifitseerinud vastastikuse haldusabi lepingu maksuküsimustes, mis on välja töötatud OECD ja Euroopa Nõukogu juhtimisel ning et topeltmaksustamise vältimise lepingud, mis Belgia on sõlminud vastavalt nii Norra kui Islandiga, näevad ette eeskirjad nende riikide vahel teabe vahetamiseks.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, lk 3).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hispaania) 18. juulil 2011 — International Bingo Technology, S.A. versus Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

(Kohtuasi C-377/11)

(2011/C 290/03)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: International Bingo Technology, S.A..

Vastustaja: Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Eelotsuse küsimused

1. Kas asjaolu, et bingomängijad maksavad piletihinnas võidusummadele vastava osa, kujutab endast kauba või teenuse tegelikku tarbimist selleks, et arvestada see käibemaksuga maksustatava summa sisse?
2. Kas kuuenda direktiivi (¹) artikli 11 A osa lõike 1 punkti a koostoimes artikli 17 lõikega 5 ja artikli 19 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega on õigusnormid, mis reguleerivad mahaarvatava osa protsendi arvutamise nimetajat, ühtlustatud sel määral, et see ei luba kohaldada eri liikmesriikides õigusloome või kohtupraktika tasandil erinevaid lahendusi seoses piletihinnas sisalduva selle osa, mis on mõeldud võidusummade väljamaksmiseks, arvestamisega käibemaksu baasi sisse?
3. Kas kuuenda direktiivi artikli 11 A osa lõike 1 punkti a koostoimes artikli 17 lõikega 5 ja artikli 19 lõikega 1 tuleb mahaarvatava osa protsendi arvutamise nimetaja kindlaksmääramiseks tõlgendada nii, et nendega on vastuolus siseriiklik kohtupraktika, mille kohaselt bingomängu puhul arvatakse võidusummadeks mõeldud summad, mille maksavad sisse eri mängijad pileтите ostmisel, käibemaksu baasi sisse?

(¹) Nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiiv 77/388/EMÜ kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta — ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Mercantil de Barcelona (Hispaania) 18. juulil 2011 — Miguel Mesa Bertrán ja Cristina Farrán Morenilla versus Novacaixagalicia

(Kohtuasi C-381/11)

(2011/C 290/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Mercantil de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Manuel Mesa Bertrán ja Cristina Farrán Morenilla

Kostja: Novacaixagalicia

Eelotsuse küsimused

1. Kas seda, kui krediidasutus pakub kliendile, kellega ta on eelnevalt sõlminud hüpoteeklaenu lepingu, selle tehingu intressimäärade muutumise riski katteks intressimäära vahetuslepingut (intressi-*swap*), tuleb käsitada investeerimishü-

tamise teenusena vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi (¹) artikli 4 lõike 1 punktis 1 antud määratlusele?

2. Kas kõnealuse direktiivi artikli 19 lõikes 4 ettenähtud sobivustesti tegemata jätmisega mittekutselise investori puhul kaasneb investori ja nõustava krediidasutuse vahel sõlmitud intressimäära vahetuslepingu täielik õigustühisus?
3. Kas juhul, kui kirjeldatud tingimustel osutatud teenust ei käsitata investeerimishüüstimisena, kaasneb üksnes asjaoluga, et selline keerukas finantsinstrument nagu intressimäära vahetusleping (intressi-*swap*) ostetakse investeerimisasutuse süü tõttu ilma finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikes 5 ettenähtud asjakohasustesti tegemata, selle krediidasutuse endaga sõlmitud ostulepingu täielik õigustühisus?
4. Kas vastavalt finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 19 lõikele 9 on pelgalt asjaolu, et krediidasutus pakub hüpoteeklaenuga seotud keerukat finantsinstrumenti, piisav selleks, et jätta kõnealuses artiklis 19 ettenähtud sobivustesti ja asjakohasustesti — mille investeerimisasutus peab mittekutselise investori puhul tegema — tegemise kohustus kohaldamata?
5. Kas selleks, et saaks välistada finantsinstrumentide turgude direktiivi artiklis 19 kehtestatud kohustuste kohaldamise, on vaja, et finantstoote suhtes, millega pakutav finantsinstrument on seotud, kehtiksid samasugused seaduses sätestatud investorikaitsestandardid, mida nõuab kõnealune direktiiv?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social de Barcelona (Hispaania) 19. juulil 2011 — Isabel Elbal Moreno versus Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Kohtuasi C-385/11)

(2011/C 290/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Isabel Elbal Moreno

Vastustajad: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) ja Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Eelotsuse küsimused

1. Kas vanaduspension, nagu on ette nähtud sissemaksete tasandil Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemis, mis põhineb töötaja poolt ja tema jaoks kogu tööelu jooksul tehtud sissemaksetel, kuulub direktiivi 97/81 klauslis 4 sätestatud diskrimineerimiskeelus silmas peetud mõiste „töötingimus” alla?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja leitakse, et selline vanaduspension, nagu on ette nähtud Hispaania sotsiaalkindlustussüsteemis sissemaksete tasandil, kuulub direktiivi 97/81⁽¹⁾ klauslis 4 osutatud „töötingimuse” mõiste alla, kas siis tuleb kõnealuses klauslis käsitletud diskrimineerimiskeeldu tõlgendada nii, et sellega ei ole lubatud või sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis — *pro rata temporis* põhimõtte toepeltkohaldamise tagajärjel — nõuab osalise tööajaga töötajatelt võrreldes täistööajaga töötajatega selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni nende tööaja osalisusega proportsionaalselt väiksemas summas, proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi?
3. Eelmistele küsimustele täiendava küsimusena: kas sellist regulatsiooni nagu Hispaania sotsiaalkindlustuse sissemaksete, vanaduspensioni saamise ja arvutamise süsteemi (LGSSi lisasättes 7) osalise tööajaga töötajate puhul võib käsitada ühena „tasustamise aspektidest ja tingimustest”, mille suhtes kehtib direktiivi 2006/54⁽²⁾ artiklis 4 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu konsolideeritud versiooni artiklis 157 (endine EÜ artikkel 141) sätestatud diskrimineerimiskeeld?
4. Eelmistele küsimustele alternatiivse küsimusena, juhul kui Hispaania vanaduspensioni ei käsitata „töötingimuse” ega „tasuna”: kas otsese või kaudse soolise diskrimineerimise keeldu, mis on ette nähtud direktiivi 79/7⁽³⁾ artiklis 4, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole lubatud või sellega on vastuolus siseriiklik õigusnorm, mis — *pro rata temporis* põhimõtte toepeltkohaldamise tagajärjel — nõuab osalise tööajaga töötajatelt (enamjaolt naised) võrreldes täistööajaga töötajatega selleks, et saada sissemaksetel põhinevat vanaduspensioni, mis on nende tööaja osalisusega proportsionaalselt väiksemas summas, proportsionaalselt pikemat sissemakseperioodi?

⁽¹⁾ Nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiiv 97/81/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt sõlmitud osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta (EÜT L 14, lk 9; ELT eriväljaanne 05/03, lk 267).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT L 204, lk 23).

⁽³⁾ Nõukogu 19. detsembri 1978. aasta direktiiv 79/7/EMÜ meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas (EÜT L 6, lk 24; ELT eriväljaanne 05/01, lk 215).

Région Nord-Pas-de-Calais 22. juulil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 12. mai 2011. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-267/08 ja T-279/08: Région Nord-Pas-de-Calais ja Communauté d'Agglomération du Douaisis versus komisjon

(Kohtuasi C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Région Nord-Pas-de-Calais (esindajad: advokaadid M. Cliquennois ja F. Cavedon)

Teised menetlusosalised: Communauté d'Agglomération du Douaisis, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 12. mai 2011. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-267/08 ja T-279/08;
- rahuldada Région Nord-Pas-de-Calais poolt esimese astme kohtus esitatud nõuded;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks kaks väidet.

Région Nord-Pas-de-Calais heidab oma esimese väitega Üldkohtule ette, et Üldkohus jättis hindamata väited, mis olid esitatud komisjoni 2. aprilli 2008. aasta otsuse K(2008) 1089 (lõplik) peale, mis võeti tagasi ja asendati 23. juuni 2010. aasta otsusega K(2010) 4112 (lõplik), ja mis puudutasid mõlemad riigiabi C 38/2007 (ex NN 45/2007). Apellant väidab, et tegelikult vastab uus otsus dokumentidele, mis ta esitas oma esimese hagi raames Üldkohtule, ilma et teda oleks ära kuulatud uue eelneva haldusmenetluse raames.

Oma teises väites heidab apellant ette, et selles haldusmenetluses, mille käigus komisjon võttis vastu uue otsuses on rikutud tema kaitseõigusi ja võistlevuse põhimõtet, kuna komisjon rikkus selle otsuse tegemisel kohustust järgida olulisi menetluseeskirju. Tegelikult muutis komisjon oma analüüsi, mis puudutas kõnealuse riikliku meetme olemust ja muutis viiteintressi baasmäära, mida kohaldati Arbel Fauvet Rail SA-le riigiabi andmise perioodi suhtes.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Ireland (Iirimaa) 27. juulil 2011 — Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh versus Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

(Kohtuasi C-398/11)

(2011/C 290/07)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Ireland

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Thomas Hogan, John Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Kostjad: Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiv 2008/94/EÜ⁽¹⁾ kohaldub hagejate olukorrale, arvestades direktiivi artikli 1 lõiget 1 ja seda, et hagejate väidetav pensionihüvitiste kahju ei ole Iirimaa õiguse kohaselt tööandja võlg, mida tunnustatakse hagejate tööandja saneerimisel või hagejate tööandja tegevuse lõpetamisel, ega loo ka muul viisil õiguslikku alust tööandja vastu nõude esitamiseks käesoleva kohtuasja asjaoludel?
2. Kas hinnangu andmisel sellele, kas riik on täitnud artiklist 8 tulenevaid kohustusi või mitte, on siseriiklikul kohtul õigus arvesse võtta osamakselist riiklikku pensioni, mida hagejad saavad (ja mille saamine ei ole seotud tööandja pensioniskeemiga), ning võrrelda a) kogusummat, mille moodustavad riiklik pension ja selle pensioni väärtus, mille hagejad **tegelikult** saavad või tõenäoliselt **tegelikult** saavad vastavast tööandja pensioniskeemist, b) kogusummaga, mille moodustavad osamakseline riiklik pension ning igale hagejale kogunenud pensionihüvitiste väärtus pensioniskeemi lõpetamise kuupäeval, kui hagejate nõutavate pensionihüvitiste taseme kindlaksmääramisel on arvesse võetud riiklikku pensioni?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas summad, mida hagejad tegelikult saavad, on samaväärsed riigipoolsete artiklist 8 tulenevate kohustuste täitmisega?
4. Kas selleks, et kohaldada direktiivi artiklit 8, on vaja tõendada põhjuslik seos hagejate pensionihüvitiste kahju ja nende tööandja maksejõuetuse vahel, kui arvestada, et 1) tööandja maksejõuetuks jäämise kuupäeval oli pensionis-

keem alarahastatud ja 2) tööandja maksejõuetus tähendab, et tööandjal ei ole ressursse, et maksta pensioniskeemi piisavalt raha liikmete pensionihüvitiste täieliku väljamaksmise võimaldamiseks (kusjuures tööandjal ei ole kohustust seda teha, kui pensionikeem lõpetatakse)?

5. Kas Iirimaa kehtestatud meetmed, millele on viidatud eespool, täidavad direktiiviga kehtestatud nõuded, arvestades sotsiaalseid, kaubanduslikke ja majanduslikke tegureid, mida Iirimaa pärast kohtuotsust Robins pensionikaitse ülevaatomisel silmas pidas, ja eeskätt arvestades „tasakaalustatud majandusliku ja sotsiaalse arengu vajadust”, millele on osutatud direktiivi põhjenduses 3?
6. Kas majandusolukord saab olla piisavalt erandlik, et õigustada hagejate huvide kaitset madalamal tasemel kui see, mis oleks muidu nõutav, ja kui vastus on jaatav, siis milline on see madalamal tasemel kaitse?
7. Kui vastus teisele küsimusele on eitav, siis kas see, et riigi poolt pärast kohtuotsust Robins võetud meetmed ei ole taganud seda, et hagejad saaksid kätte rohkem kui 49 % neile pensioniskeemi alusel tekkinud pensionihüvitiste väärtusest, kujutab ise endast selget riigi kohustuste rikkumist, mis annab hagejatele õiguse kahjuhüvitisele (s.t. juhul, kui ei ole eraldi tõendatud, et riigi tegevus pärast Robinsi kohtuotsust kujutas endast selget ja rasket hoolimatust direktiivi artiklist 8 tulenevate kohustuste suhtes)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/94/EÜ töötajate kaitse kohta tööandja maksejõuetuse korral (ELT L 283, lk 36).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Constitucional, Madrid (Hispaania) 28. juulil 2011 — kriminaalasi Stefano Melloni süüdistuses — teine pool: riigiprokuratuur

(Kohtuasi C-399/11)

(2011/C 290/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Constitucional

Põhikohtuasja pooled

Süüdistatav: Stefano Melloni

Teine pool: riigiprokuratuur

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse 2002/584/JSK⁽¹⁾ artikli 4a lõiget 1 selle raamotsusega 2009/299/JSK⁽²⁾ muudetud kehtivas redaktsioonis tuleb tõlgendada nii, et see ei luba siseriiklikel kohtutel seada samas sättes täpsustatud juhtudel Euroopa vahistamismääruse täitmise tingimuseks nõuet, et kõnealust süüdimõistmist peab saama teista, et tagada tagaotsitava kaitseõigused?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas raamotsuse 2002/584/JSK artikli 4a lõige 1 on kooskõlas nõuetega, mis tulenevad Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ette nähtud õigusest tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning artikli 48 lõikes 2 tagatud kaitseõigustest?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, kas põhiõiguste harta artikkel 53, tõlgendatuna süstemaatiliselt koostoimes selle harta artiklites 47 ja 48 tunnustatud õigustega, võimaldab liikmesriigil seada tagaselja süüdi mõistetud inimese üleandmise tingimuseks nõuet, et taotlevas riigis peab süüdimõistmist saama teista, tagades nii nendele õigustele suurema kaitse taseme kui tuleneb Euroopa Liidu õigusest, et vältida selle liikmesriigi põhiseaduses tunnustatud põhiõigust kitsendavat või kahjustavat tõlgendamist?

(¹) Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsus Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1).

(²) Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsus 2009/299/JSK, millega muudetakse raamotsuseid 2002/584/JSK, 2005/214/JSK, 2006/783/JSK, 2008/909/JSK ning 2008/947/JSK, edendades seeläbi isikute menetlusõigusi ja tõhustades selliste otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamist, mis tehakse, kui asjaomane isik ei viibi isiklikult kohtulikult arutelul (ELT L 81, lk 24).

27. juulil 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-403/11)

(2011/C 290/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja(d): G. Valero Jordana ja I. Hadjiyiannis)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— tunnistada, et Hispaania Kuningriik on rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, (¹) artikli 13 lõikeid 1, 2, 3 ja 6

(välja arvatud Kataloonia vesikonna osas); artikli 14 lõike 1 punkti c (välja arvatud Kataloonia, Balearide, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir'i, Vahemere Andaluusia, Tinto-Odiel-Piedras'e, Guadalete-Barbate, Galiitsia ranniku, Miño-Sil'i, Duero, Lääne-Kantaabria ja Ida-Kantaabria vesikondade osas); ja artikli 15 lõiget 1 (välja arvatud Kataloonia vesikonna osas);

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi artiklite 13 ja 15 rikkumine:

Hispaania ei võtnud vastu ega avaldanud riiklike vesikondade majandamiskavasid (välja arvatud „Kataloonia vesikonna” valgalapiirkonna majandamiskava), komisjonile ei edastatud ka ühtegi koopiat nendes majandamiskavadest direktiivis ettenähtud tähtajaks 22. märtsiks 2010 ega ka praeguseks hetkeks. Seetõttu leiab komisjon, et Hispaania on rikkunud direktiivi artikli 15 lõiget 1 (välja arvatud „Kataloonia vesikonna” valgalapiirkonna majandamiskava).

Direktiivi artikli 14 rikkumine:

Tuginedes raamdirektiivi artikli 14 lõike 1 punktile c koostoimes sama direktiivi artikli 13 lõikega 6, leiab komisjon, et avalikkuse teavitamise ja konsulteerimise menetlus seoses vesikondade majandamiskavade projektidega (välja arvatud osas, kus see viidi läbi „Kataloonia vesikonna” valgalapiirkonna osas, mille majandamiskava on juba vastu võetud) on algatatud ülejäänud kaheteistkümnes valgalapiirkonnas: Balearid, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir, Vahemere-Andaluusia, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galiitsia rannik, Miño-Sil, Duero, Lääne-Kantaabria ja Ida-Kantaabria.

Komisjon järeldeb, et (välja arvatud viidatud kolmeteistkümne vesikonna osas) on Hispaania rikkunud direktiivi artikli 14 lõike 1 punkti c.

(¹) ELT L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275.

Gibraltari valitsuse 1. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 24. mai 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-176/09: Gibraltari valitsus versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-407/11 P)

(2011/C 290/10)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Gibraltari valitsus (esindajad: QC D. Vaughan, Barrister M. Llamas)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik, Hispaania Kuningriik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- a) tühistada Üldkohtu 24. mai 2011. aasta otsus kohtuasjas T-176/09;
- b) tunnustada Gibraltar valitsuse hagiavaldus kohtuasjas T-176/09 vastuvõetavaks;
- c) saata asi Üldkohtule Gibraltar valitsuse hagiavalduse sisuliseks läbivaatamiseks tagasi;
- d) teise võimalusena punktidele b ja c, saata asi Üldkohtule tagasi ülejäänud vastuvõetavuse küsimuste läbivaatamiseks samaaegselt sisulise otsuse tegemisega;
- e) mõista Gibraltar valitsuse kohtukulud Euroopa Kohtu ja eelnevas Üldkohtu menetluses välja komisjonilt ja Hispaanialt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant vaidlustab Üldkohtu otsuse tuginedes järgmistele väidetele:

1. Üldkohus rikkus liidu õigust, kuna kohaldas/kohaldas väärtalt käesoleva kohtuasja asjaoludel osalise tühistamise ja jagamise kohta käivaid õigusnorme osas, milles käesolev kohtuasi puudutab territooriumi ulatust puudutava registrikande parandamist ning mitte selle tegelikku osalist kustutamist või osadeks jagamist; on selge, et teatud ala ES6120032 osad määrati kindlaks ekslikult või põhinesid selgelt Hispaania poolt esitatud ekslikule teabele. Piirkonnas paiknev ala tuleb korrigeerida kohaselt ja proportsionaalse tühistamise kaudu.
2. Üldkohus rikkus liidu õigust, kuna leidis, et otsuse 2009/95⁽¹⁾ osaline tühistamine, nagu Gibraltar valitsus on seda palunud, kohustab Üldkohut geograafilise ala ES6120032 piirid uuesti kindlaks määrama ning muutma täielikult ala ES6120032, mis muudaks seega otsuse 2009/95 sisu ning see ei oleks ilmselgelt ülejäänud otsusest 2009/95 lahutatav.
3. Üldkohus rikkus liidu õigust, kuna leidis, et miski ei viita sellistele ala ES6120032 uutele piiridele nagu seda on nõudnud Gibraltar valitsus, mis vastaks elupaikade direktiivi III lisas määratletud ühenduse tähtsusega alaks kvalifitseerimise kriteeriumidele, kuigi esineb mitmeid õiguslikke ja faktilisi asjaolusid, mis tõendavad, et see ala võiks selleks kvalifitseeruda ning ükski osapool ei ole kunagi vastupidist väitnud nii, et Üldkohtus moonutas järeldusele jõudmisel

tõendeid ja/või kvalifitseeris asjaolusid õiguslikult väärtalt ning seeläbi tugines väärtadele õiguslikele järeldustele ja/või eksis ilmselgelt faktiliste asjaoludel hindamisel ning samuti kohaldas valesid õiguslike kriteeriume ning võttis käesoleva kohtuasja asjaoludel kasutusele ebasobivad menetlused.

4. lisaks või teise võimalusena, Üldkohus rikkus menetlust, mis kahjustas Gibraltar valitsuse huve, rikkudes tema kaitseõigusi selles osas, et ta ei andnud valitsusele võimalust teiste menetluspoolte esitatud dokumentide kohta märkusi esitada ning ei saatnud talle Hispaania Kuningriigi poolt esitatud dokumenti, millel oli oluline tähtsus küsimuse puhul, millele tuginedes Üldkohus oma otsuse tegi ning käesoleva asja asjaoludel ebasobivad menetlused kasutusele võttis.
5. lisaks ning kolmanda võimalusena, Üldkohus rikkus menetlust, mis kahjustas Gibraltar valitsuse huve, kuna ta ei põhjendanud oma seisukohta, et miski ei viidanud, et ala ES6120032 piiride uuesti kindlaks määramine selliselt, nagu Gibraltar valitsus seda taotles, vastaks elupaikade direktiivi III lisas määratletud ühenduse tähtsusega alaks kvalifitseerimise kriteeriumidele ning/või ei võtnud arvesse ega ei lükanud tagasi vastupidist väitvaid tõendeid.

⁽¹⁾ 2009/95/EÜ: Komisjoni 12. detsembri 2008. aasta otsus, millega võetakse vastavalt nõukogu direktiivile 92/43/EMÜ vastu Vahemere biogeograafilises piirkonnas asuvate ühenduse tähtsusega alade teine ajakohastatud loetelu (teatavaks tehtud numbri K(2008) 8049 all), ELT L 43, lk 393

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 1. augustil 2011 — Pedro Espada Sánchez jt versus Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Kohtuasi C-410/11)

(2011/C 290/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Pedro Espada Sánchez jt

Kostja: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamist käsitleva Montréali konventsiooni artikli 22 lõikes 2 vedaja vastutuse suhtes pagasi hävimise, kaotsimineku või kahjustumise eest kehtestatud piirmäär 1 000 Rahvusvahelise Valuutafondi arvestusühikut reisija kohta koostoimes sama konventsiooni artikli 3 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et see on maksimaalne piirmäär iga reisija kohta, juhul kui mitu reisijat reisib ja registreerib ühise pagasi koos, olenemata sellest,

et nende poolt registreeritud pagasiühikute arv on tegelikult reisijate arvust väiksem?

2. Või kas selles sättes sisalduvat kõnealust hüvitise piirmäära tuleb tõlgendada hoopis nii, et iga registreeritud pagasiühiku kohta võib olla õigus nõuda hüvitist ainult ühel reisijal ja järelikul võib kohaldada ainult ühe reisija kohta kehtestatud maksimaalset piirmäära, kuigi on tõendatud, et kaotsiläänud pagas, mille kohta on väljastatud ainult üks pagasikviitung, on registreeritud rohkem kui ühe reisija kohta?

ÜLDKOHUS

8. juulil 2011 esitatud hagi — Poola versus komisjon

(Kohtuasi T-370/11)

(2011/C 290/12)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: aseriigisekretär M. Szpunar)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks (teatavaks tehtud numbri K(2011) 2772 all) (ELT L 130, 17.5.2011, lk 1) on täies ulatuses tühine;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavalduse põhjenduseks esitab Poola Vabariik järgmised väited:

1. Esimene väide:

- rikutud on ELTL artikli 194 lõike 2 teist lõiku koostoides ELTL artikli 192 lõike 2 punktiga c, kuna arvesse ei võetud üksikute liikmesriikide erisusi kütuste osas ning tootepõhine võrdlusalus arvutati maagaasi kasuteguril põhinevalt ja seda kütuseliiki aluseks võttes.

2. Teine väide:

- rikutud on võrdse kohtlemise põhimõtet ja ELTL artikli 191 lõikeid 2 ja 3, kuna vaidlustatud otsuse väljatöötamisel ei ole arvesse võetud Euroopa Liidu erinevates regioonides valitsevat erinevat olukorda.

3. Kolmas väide:

- rikutud on EL artikli 5 lõiget 4 (proportsionaalsuse põhimõte), kuna vaidlustatud otsuses määrati tootepõhine võrdlusalus kindlaks palju piiravamalt, kui seda nõuab direktiivi 2003/87/EÜ eesmärkide elluviimine.

4. Neljas väide:

- rikutud on direktiivi 2003/87/EÜ artiklit 10a koostoides artikliga 1 ning Euroopa Komisjonil puudub pädevus vaidlusaluse meetme võtmiseks.

22. juulil 2011 esitatud hagi — Iran Transfo versus nõukogu

(Kohtuasi T-392/11)

(2011/C 290/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Iran Transfo (Teheran, Iraan) (esindaja: Rechtsanwalt K. Kleinschmidt)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 23. mai 2001. aasta otsus 2010/299/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, hagejat puudutavas osas;
- võtta Üldkohtu kodukorra artikli 64 alusel menetlust korraldav meede, millega kohustada nõukogu esitama vaidlustatud otsusega seotud kõik dokumendid hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tagatud põhiõigusi

Hageja leiab, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „põhiõiguste harta“) tagatud põhiõigusi. Põhiõiguste harta artiklis 16 tunnustatakse Euroopa Liidus ettevõtlusvabadust ning artiklis 17 õigust seaduslikul teel saadud omandit Euroopa Liidus kasutada ja iseäranis kasutada. Põhiõiguste harta artiklid 20 ja 21 tagavad hagejale võrdsuse seaduse ees ning diskrimineerimiskeelu.

Vaidlustatud otsusega välistati hagejal majandustegevusega tegelemine Euroopa Liidus. Sellega seati ohtu tema majanduslik olemasolu. Hageja sõltub nimelt Euroopa Liidust pärinevatest tarnetest.

Puudub avalik huvi piirata hageja ettevõtlusvabadust, õigust omandile, võrdset kohtlemist ning diskrimineerimiskeeldu. Iseäranis puuduvad asjaolud, mis piisavalt põhjendaksid nõukogu otsust ning riivet hageja põhiõigustele. Hageja ei osale nimelt tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlikus tuumaenergiaalases tegevuses ega tuumarelva kandesüsteemide väljatöötamisel.

2. Teine väide: ilmselt on valesti hinnatud otsuse aluseks olnud asjaolusid

Ilmselt valesti on hinnatud asjaolusid, millele otsus tugineb. Hageja ei osale tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlikus tuumaenergiaalases tegevuses ega tuumarelva kandesüsteemide väljatöötamisel.

3. Kolmas väide: proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine

Nõukogu ei ole oma otsuses järginud proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja ei saa küll välistada, et mõni tema klientide hulka kuuluv energiatarnija müüs tema teadmata ja rikkudes oma lepingulisi kohustusi transformaatoreid Iraani aatomienergiaorganisatsioonile. Iraani aatomienergiaorganisatsioon oleks siiski võinud sellist liiki transformaatoreid lihtsalt osta ülemaailmselt turult või Euroopa Liidu turult. Vaidlusaluseid keskpinge transformaatoreid toodavad kõik nimekad generaatoritootjad ning neid müüakse kogu maailmas, sealhulgas Iraan. Lisaks müüakse suures mahus ülemaailmsel tasandil kasutatud transformaatoreid, mis võimsuselt vastavad hageja toodetud transformaatoreitele.

4. Neljas väide: rikutud on kaitseõigusi

Rikutud on kaitseõigusi. Vaidlustatud otsuse I lisa punktis 16 asuv põhjendus ei ole hagejale arusaadav ning nõukogu ei ole hagejale ka arusaadavat põhjendust esitanud, mistõttu on rikutud hageja kaitseõigusi ning tema õigust tõhusale õiguskaitselahendile.

Yvette Barthel jt 25. juulil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 10. mai 2011. aasta määruse peale kohtuasjas F-59/10: Barthel jt versus Euroopa Kohus

(Kohtuasi T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Yvette Barthel (Arlon, Belgia), Marianne Reiffers (Olm, Luksemburg), Lieven Massez (Luxembourg, Luksemburg) (esindajad: advokaadid S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas)

Teine menetluspool: Euroopa Liidu Kohus

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitajad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Avaliku Teenistuse Kohtu 10. mai 2011. aasta määrus kohtuasjas F-59/10: Barthel jt vs. Euroopa Kohus, millega apellantide hagi vastuvõetamatuks tunnistati;
- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- saata kohtuasi Avaliku Teenistuse Kohtule asja sisuliseks lahendamiseks seaduse kohaselt;
- ostsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid kaks väidet.

1. Esimene väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust osas, milles Avaliku Teenistuse Kohus rikkus apellantide hagi rahuldamata jätmisega ELTL artiklit 296, Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 36 esimest lauset ja I lisa artikli 7 lõiget 1, kuna ta ei kontrollinud kõiki väidetavaid rikkumisi ega andnud apellantidele võimalust teada saada põhjuseid, miks kohus lükkas tagasi nende väited, et Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 vastupidine tõlgendamine võrreldes personalieeskirjade artikliga 91 on õigusvastane, ja õiguse esitada Euroopa Kohtule kaebuse teda kahjustava otsuse peale kolme kuu jooksul alates päevast, mil talle see otsus on teatavaks tehtud vastavalt kõnealuse sätte teisele taandele. Kuna Avaliku Teenistuse Kohus ei ole kõiki apellantide tühistamishagis esitatud väiteid ja argumente käsitlenud, on kohus sellega rikkunud kohtumääruse põhjendamise kohustust.
2. Teise väite kohaselt rikkus Avaliku Teenistuse Kohus õigusnorme osas, milles ta leidis, et 26. oktoobri 2009. aasta otsus, millega apellantide nõue rahuldamata jäeti, on puhtalt vastamata jätmist kinnitav otsus, mis on sisuliselt vaikiv tagasilükkamise otsus, kuigi vastusega hilinemise põhjuseks oli Euroopa Kohtu ühelt talituselt asutusesisese arvamuse äraootamine, et ta saaks kontrollida, kas apellandid vastavad vahetustega töö eest makstava hüvitise saamise nõuetele vastavalt Euroopa Liidu personalieeskirjade artiklile 56a.

25. juulil 2011 esitatud hagi — Turbo Compressor Manufacturer versus nõukogu

(Kohtuasi T-404/11)

(2011/C 290/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iraan) (esindaja: Rechtsanwalt K. Kleinschmidt)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 23. mai 2001. aasta otsus 2010/299/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, hagejat puudutavas osas;

— võtta Üldkohtu kodukorra artikli 64 alusel menetlust korraldav meede, millega kohustada nõukogu esitama vaidlustatud otsusega seotud kõik dokumendid hagejat puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene väide: rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tagatud põhiõigusi

Hageja leiab, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga (edaspidi „põhiõiguste harta”) tagatud põhiõigusi. Põhiõiguste harta artiklis 16 tunnustatakse Euroopa Liidus ettevõtlusvabadust ning artiklis 17 õigust seaduslikul teel saadud omandit Euroopa Liidus kasutada ja iseäranis käsutada. Põhiõiguste harta artiklid 20 ja 21 tagavad hagejale võrdsuse seaduse ees ning diskrimineerimiskeelu.

Vaidlustatud otsusega välistati hagejal majandustegevusega tegelemine Euroopa Liidus. Sellega seati ohtu tema majanduslik olemasolu. Hageja sõltub nimelt Euroopa Liidust pärinevatest tarnetest.

Puudub avalik huvi piirata hageja ettevõtlusvabadust, õigust omandile, võrdset kohtlemist ning diskrimineerimiskeeldu. Iseäranis puuduvad asjaolud, mis piisavalt põhjendaksid nõukogu otsust ning riivet hageja põhiõigustele. Hageja ei osale nimelt tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlikus tuumaenergiaalases tegevuses ega tuumarelva kandesüsteemide väljatöötamisel.

Lisaks on tegemist isikute segiajamisega. Ettevõtja SATAK, keda on nimetatud vaidlustatud otsuses, ei ole hagejaga sama ettevõtja. Tegemist on kolmanda ettevõtjaga, kes on hagejale võõras. Hageja oskab asjaolu, et ta on kantud otsuse 2010/413/ÜVJP II lisa nimekirja, mis puudutab Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid, üksnes tema segiajamisega teise ettevõtjaga, kes kannab nime „SATAK” või sellega sarnast nime.

2. Teine väide: ilmselt on valesti hinnatud otsuse aluseks olnud asjaolusid

Ilmselt valesti on hinnatud asjaolusid, millele otsus tugineb. Hageja ei osale tuumarelva leviku tõkestamise seisukohast ohtlikus tuumaenergiaalases tegevuses ega tuumarelva või muu relva kandesüsteemide turustamises ja/või väljatöötamisel.

3. Kolmas väide: proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine

Nõukogu ei ole oma otsuses järginud proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja võib internetis märksõnadega „SATAK” ja „Iraani tuumaprogramm” tehtud päringute alusel vaid oletada, et otsuse 2010/413/ÜVJP I lisa A osa punktis 31 viidatud tarne võib puudutada kuut nõukogude tüüpi tiibraketti KH-55(SM), mille Iraan ostis Ukrainalt 2001. või 2002. aastal.

Hagejal puuduvad kaubandussuhted Ukraina riigiettevõtte UkrSpetzExport'iga, samuti ei impordi ta nõukogude tüüpi tiibrakette KH-55(SM) ega muid relvi või relvakandesüsteeme.

Hageja ei ole ettevõtja „SATAK”, keda on nimetatud vaidlustatud otsuse I lisa B osa punktis 31.

4. Neljas väide: rikutud on kaitseõigusi

Rikutud on kaitseõigusi. Vaidlustatud otsuse I lisa A osa punktis 31 asuv põhjendus ei ole hagejale arusaadav ning nõukogu ei ole hagejale ka arusaadavat põhjendust esitanud, mistõttu on rikutud hageja kaitseõigusi ning tema õigust tõhusale õiguskaitsevahendile.

31. juulil 2011 esitatud hagi – Ocean Capital Administration jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-420/11)

(2011/C 290/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), First Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Saksamaa), Kerman Shipping Co. Ltd (Valletta, Malta Vabariik), Woking Shipping Investments Ltd (Valletta, Malta Vabariik), Shere Shipping Co. Ltd (Valletta, Malta Vabariik), Tongham Shipping Co. Ltd (Valletta, Malta Vabariik), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Valletta, Malta Vabariik), Vobster Shipping Co. Ltd (Valletta, Malta Vabariik), Lancelin Shipping Co. Ltd (Limassol, Küprose Vabariik) (esindajad: barrister F. Randolph, barrister M. Lester ja solicitor M. Taher)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 23. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 503/2011⁽¹⁾ ja nõukogu 23. mai 2011. aasta otsus 2011/299/ÜVJP⁽²⁾ hagejat puudutavas osas;

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

- Esimese väite kohaselt on kostja teinud ilmse vea, kui leidis, et hagejad vastavad loendisse kandmise kriteeriumidele, kuna
 - ainus alus, mille põhjal kostja otsustas hagejad loendisse lisada, on väited, et Islamic Republic of Iran Shipping Lines („IRISL”) „omab” või „kontrollib” hagejaid või et hagejad on IRISL-i tütar- või valdusettevõtjad; ja
 - kostja ei ole (või kui on, siis vääralt) teostanud iga hagejat puudutavate faktide juhtumipõhist hindamist, et teha kindlaks, kas on tõenäoline, et igatüki neist võiks IRISL-i vastu kehtestatud piirava meetme toimest kõrvale hiilida seetõttu, et ISIRL-il on väidetavalt iga hageja üle mõju.
- Teise väite kohaselt rikuivad vaidlustatud meetmed hagejate õigust õiglasele menetlusele ja tõhusale kohtulikule kaitsele, kuna
 - antud meetmed ei näe ette hagejatele sellistest tõenditest teatamise protseduuri, mille alusel nende varad külmütatakse, ega võimalda neil nimetatud tõendite kohta selgitusi anda;
 - vaidlustatud meetmete kohta esitatud põhjused on üldised ja põhjendamatud;
 - kostja ei ole andnud piisavat teavet, mis võimaldaks hagejatel teha oma seisukohad tõhusalt teatavaks.
- Kolmanda väite kohaselt ei ole kostja piisavalt põhjendanud seda, miks hagejad kanti vaidlustatud meetmete loendisse, ning ta on seeläbi rikkunud kohustust anda konkreetseid selgitusi oma otsuse aluseks olevate tegelike ja konkreetsete põhjuste kohta.
- Neljanda väite kohaselt kujutavad vaidlustatud meetmed hagejate omandiõiguse ja ettevõtlusvabaduse põhjendamatu ja ebaproportsionaalset piirangut, kuna
 - varade külmütamisel on ulatuslik ja pikaajaline mõju nende põhiõigustele;
 - hagejate lisamine nimekirja ei ole ratsionaalselt seotud vaidlustatud meetmete eesmärgiga, nimelt ennetada piiravatest meetmetest kõrvalehiilimist; ja
 - kostja ei ole tõendanud seda, et vara täielik külmütamine on kõige vähem koormavam meede selle eesmärgi saavutamiseks ega seda, et hagejatele tekitatud oluline kahju on õigustatud ja proportsionaalne.

⁽¹⁾ Nõukogu 23. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 503/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011 L 136, lk 26).

⁽²⁾ Nõukogu 23. mai 2011. aasta otsus 2011/299/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011 L 136, lk 65).

5. augustil 2011 esitatud hagi — Computer Resources versus Väljaannete Talitus**(Kohtuasi T-422/11)**

(2011/C 290/17)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Computer Resources International (Dommeldange, Luksemburg) (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Väljaannete Talituse 22. juuli 2011 otsus, millega lükati tagasi hageja pakkumused, mille ta esitas pakkumismenetluses nr AO 10340 „Arvutiteenused — tarkvara arendamine ja hooldus ning infotehnoloogiliste rakenduste alane nõustamine ja abi” (ELT 2011/S 66-106099); ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt eiras kostja olulist vorminõuet, kuna vaidlustatud otsuses ei ole toodud põhjendusi, mida lepingu sõlminud asutus arvesse võttis selle järelduse tegemisel, et hageja pakkumus on ebatavaliselt madal.
2. Teine väide, mille kohaselt rikkus kostja kohaldatavat komisjoni määruses (EÜ, Euratom) nr 2342 (¹) sätestatud menetluskorda.
3. Kolmas väide, mille kohaselt kostja rikkus menetlusnorme või võttis otsuse vastu ilma kohase õigusliku aluseta või vähemalt eksis selle otsuse põhjendamisel, kuna hageja selgitustest ei saadud aru ja neile ei vastatud.

(¹) Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145).

2. augustil 2011 esitatud hagi — Makhlouf versus nõukogu**(Kohtuasi T-432/11)**

(2011/C 290/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Rami Makhlouf (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hageja hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada nõukogu 9. mai 2011. aasta otsus 2011/273/ÜVJP ning selle rakendusaktid, mis jätavad hageja nende isikute ja üksuste loetellu, kelle suhtes kohaldatakse piiravaid meetmeid, ning nõukogu 9. mai 2011. aasta määrus (EL) nr 442/2011 ja selle rakendusaktid osas, milles need puudutavad hagejat;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „Euroopa inimõiguste konventsioon”) artiklites 6 ja 13 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41 ja 47 ettenähtud kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
2. Teise väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust: hageja heidab nõukogule ette, et põhjendus ei vasta nõuetele, mille täitmiseks on Euroopa Liidu institutsioonid kohustatud Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6, ELTL artikli 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 alusel.
3. Kolmandas väites leitakse, et vaidlustatud meetmed piiravad põhjendamatu ja ebaproportsionaalselt hageja põhiõigusi, iseäranis tema omandiõigust, mis on ette nähtud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokollis nr 1 artiklis 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17, tema õigust au ja maine austamisele, mis on tagatud Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklitega 8 ja 10, ning viimaseks süütuse presumptsiooni, mis on ette nähtud Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 48.

2. augustil 2011 esitatud hagi — Makhlouf versus nõukogu**(Kohtuasi T-433/11)**

(2011/C 290/19)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Ehab Makhlouf (Damas, Süüria) (esindaja: advokaat E. Ruchat)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tunnistada hageja hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- nõue tühistada nõukogu 9. mai 2011. aasta otsus 2011/273/ÜVJP ja sellele otsusele järgnevad rakendusaktid (ning täpsemalt nõukogu 23. mai 2011. aasta rakendusotsus 2011/302/ÜVJP, mis näeb ette hageja taaskandmise nende isikute loetellu, kelle suhtes kohaldatakse otsuses 2011/273/ÜVJP ettenähtud piiravaid meetmeid, ning nõue tühistada nõukogu 9. mai 2011. aasta määrus (EL) nr 442/2011 ja selle rakendusaktid (täpsemalt nõukogu 23. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 504/2011 ja selle parandus niivõrd, kui need puudutavad hagejat;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid*Hageja esitab hagi toetuseks kolm väidet.*

1. Esimese väite kohaselt on rikutud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „Euroopa inimõiguste konventsioon”) artiklites 6 ja 13 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 41 ja 47 ettenähtud kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.
2. Teise väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust: hageja heidab nõukogule ette, et põhjendus ei vasta nõuetele, mille täitmiseks on Euroopa Liidu institutsioonid kohustatud Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6, ELTL artikli 296 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 alusel.
3. Kolmandas väites leitakse, et vaidlustatud meetmed piiravad põhjendamata ja ebaproportsionaalselt hageja põhiõigusi, iseäranis tema omandiõigust, mis on ette nähtud Euroopa inimõiguste konventsiooni lisaprotokoll nr 1 artiklis 1 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17, tema õigust au ja maine austamisele, mis on tagatud Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklitega 8 ja 10, tema vabadust tegeleda ettevõtlusega ja kaubandusega, mis on tagatud Euroopa

Liidu põhiõiguste harta artiklitega 15 ja 16, ning viimaseks süütuse presumptsiooni, mis on ette nähtud Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklis 6 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 48.

3. augustil 2011 esitatud hagi — Afriqiyah Airways versus nõukogu**(Kohtuasi T-436/11)**

(2011/C 290/20)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* Afriqiyah Airways (Tripoli, Liibüa) (esindaja: advokaat B. Sarfati)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada nõukogu 23. mai 2011. aasta rakendusotsus 2011/300/ÜVJP, millega rakendatakse otsust 2011/137/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas (ELT L 136, 24. mai 2011, lk 85) II lisa täies ulatuses;
- mõista kõik kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.*

1. Esimene väide, et otsuse vastuvõtmisel on rikutud menetlusnorme. Hageja sõnul ei ole vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel järgitud nõukogu 28. veebruari 2011. aasta otsuse 2011/137/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas (ELT L 58, lk 53) artikli 1 lõikes 2 ja ELTL artikli 296 kolmandas lõigus ette nähtud menetlusnorme.
2. Teine väide, et otsuse põhjendus ei ole piisav. Hageja heidab komisjonile ette stereotüüpse põhjenduse esitamist, mis ei võimalda otsuse adressaadil mõista otsuse vastuvõtmise põhjuseid ega Üldkohtul teostada kohtulikku kontrolli akti õiguspärasuse üle. Põhjendus, mille kohaselt hageja on Libyan African Investment Portfolio — kelle suhtes on võetud piiravad meetmed — tütarettevõtja ja omanik, ei ole piisav.
3. Kolmas väide, et on rikutud kaitseõigusi, kuna ei ole tõendatud, et kaitseõigusi oleks järgitud ning hagejale oleks antud võimalus enne tema nimekirja kandmist oma õigusi kaitsta.

4. Neljas väide, et on rikutud ELL artiklit 27. Hageja väidab, et nõukogu 23. märts 2011. aasta otsuse 2011/178/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2011/137/ÜVJP piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas (ELT L 78, lk 24) punktis 2 viidatud otsus 2011/137/ÜVJP on vastu võetud ELL artikli 27 lõiget 1 rikkudes.

5. Viies väide, et on tegemist ilmse hindamisveaga, kuna hageja on tsiviillennunduse ettevõtja, kelle tegevuse eesmärk on reisijate ja kauba vedu; vaidlustatud otsusega külmutatakse aga hageja ressursid vaid selle põhjendusega, et investeerimisfondide kaudu kuulub see ettevõtja Liibüa riigile.

12. augustil 2011 esitatud hagi — BelTechExport versus nõukogu

(Kohtuasi T-438/11)

(2011/C 290/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BelTechExport ZAO (Minsk, Valgevene) (esindajad: advokaadid V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas ja E. Matulionyte)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

— tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta määrus (EL) nr 588/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 765/2006, mis käsitleb president Lukašenko ja teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011 L 161, lk 1), hagejat puudutavas osas;

— tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta otsus 2011/357/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/639/ÜVJP teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT 2011 L 161, lk 25), hagejat puudutavas osas, ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei täitnud kohustust nõuetekohaselt põhjendada hageja lisamist nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

2. Teine väide, et kostja rikkus kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtupidamisele, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõi-

guste harta artiklis 47 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13, kuna:

— ta ei ole teatavaks teinud üksikasjalikke põhjuseid hageja lisamise kohta nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, ja

— ta ei andnud hagejale võimalust tegelikult kasutada oma kaitseõigusi, nimelt õigust olla ära kuulatud ja õigust kasutada menetlust, mis annaks talle loa tegelikult taotleda enda eemaldamist nende isikute nimekirjast, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

3. Kolmas väide, et kostja tegi ilmseid hindamisvigu, kui ta vaidlustatud meetmetes järeldas, et hageja on Valgevene suurim kaitsetööstuse toodete eksportija/importija, mistõttu on ta kuidagi seotud rahvusvaheliste valimisstandardite rikkumises või Valgevene kodanikuühiskonna ja demokraatliku opositsiooni vastu suunatud ebaseaduslikus käitumises.

4. Neljas väide, et kostja rikkus õigust omandile, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni 1. protokollis artiklis 1, tehes seda põhjendamatu ja ebaproportsionaalsel viisil ja ümberlükkamatuid tõendeid esitamata.

5. Viies väide, et kostja rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta kehtestas ebaproportsionaalse piirangu hageja põhiõigustele, esitamata nõuetekohaseid menetluslikke tagatisi ja ümberlükkamatuid tõendeid.

12. augustil 2011 esitatud hagi — Sport-pari versus nõukogu

(Kohtuasi T-439/11)

(2011/C 290/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sport-pari ZAO (Minsk, Valgevene) (esindajad: advokaadid V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas ja E. Matulionyte)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

— tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta määrus (EL) nr 588/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 765/2006, mis käsitleb president Lukašenko ja teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011 L 161, lk 1), hagejat puudutavas osas;

— tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta otsus 2011/357/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/639/ÜVJP teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT 2011 L 161, lk 25), hagejat puudutavas osas, ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja peamise argumendina ilmsed hindamisvead, mis sisaldasid nõukogu vaidlustatud meetmetes. Hageja väidab eelkõige, et nõukogu tegi vea, arvates et hageja on (a) Hr Vladimir Peftievi kontrolli all; (b) riikliku loterii korraldaja; (c) seotud või kaasatud valimisõiguste ja inimõiguste rikkumistes või Valgevene kodanikuühiskonna ja demokraatliku opositsiooni vastu suunatud ebaseaduslikus käitumises, või vahendite, mida võidakse kasutada siserepressioonideks, importimises Valgevenes.

Hagi põhjenduseks esitab hageja veel neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei täitnud kohustust nõuetekohaselt põhjendada hageja lisamist nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.
2. Teine väide, et kostja rikkus kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtupidamisele, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13, kuna:

— ta ei ole teatavaks teinud üksikasjalikke põhjuseid hageja lisamise kohta nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, ja

— ta ei andnud hagejale võimalust tegelikult kasutada oma kaitseõigusi, nimelt õigust olla ära kuulatud ja õigust kasutada menetlust, mis annaks talle loa tegelikult taotleda enda eemaldamist nende isikute nimekirjast, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

3. Kolmas väide, et kostja rikkus õigust omandile, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni 1. protokollis artiklis 1, tehes seda põhjendamatu ja ebaproportsionaalsel viisil ja ümberlukkamatuid tõendeid esitamata.

4. Neljas väide, et kostja rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta kehtestas ebaproportsionaalse piirangu hageja põhiõigustele, esitamata nõuetekohaseid menetluslikke tagatisi ja ümberlukkamatuid tõendeid.

12. augustil 2011 esitatud hagi — BT Telecommunications versus nõukogu

(Kohtuasi T-440/11)

(2011/C 290/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BT Telecommunications PUE (Minsk, Valgevene) (esindajad: advokaadid V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas ja E. Matulionyte)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

— tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta määrus (EL) nr 588/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 765/2006, mis käsitleb president Lukašenko ja teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011 L 161, lk 1), hagejat puudutavas osas;

— tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta otsus 2011/357/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/639/ÜVJP teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT 2011 L 161, lk 25), hagejat puudutavas osas, ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei täitnud kohustust nõuetekohaselt põhjendada hageja lisamist nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

2. Teine väide, et kostja rikkus kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtupidamisele, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13, kuna:

— ta ei ole teatavaks teinud üksikasjalikke põhjuseid hageja lisamise kohta nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, ja

— ta ei andnud hagejale võimalust tegelikult kasutada oma kaitseõigusi, nimelt õigust olla ära kuulatud ja õigust kasutada menetlust, mis annaks talle loa tegelikult taotleda enda eemaldamist nende isikute nimekirjast, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

3. Kolmas väide, et kostja tegi ilmseid hindamisvigu, kui ta vaidlustatud meetmetes järeldas, et hageja on kuidagi seotud Lukašenko režiimi rahastamisega, või mingil moel osales rahvusvaheliste valimisstandardite rikkumises või kodanikuühiskonna ja demokraatliku opositsiooni vastu suunatud ebaseaduslikus käitumises või vahendite, mida võidakse kasutada siserepressioonideks, importimises Valgevenes.
4. Neljas väide, et kostja rikkus õigust omandile, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni 1. protokolli artiklis 1, tehes seda põhjendamatul ja ebaproportsionaalsel viisil ja ümberlukkamatuid tõendeid esitamata.
5. Viies väide, et kostja rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta kehtestas ebaproportsionaalse piirangu hageja põhiõigustele, esitamata nõuetekohaseid menetluslikke tagatiseid ja ümberlukkamatuid tõendeid.

12. augustil 2011 esitatud hagi — Peftiev versus nõukogu

(Kohtuasi T-441/11)

(2011/C 290/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Vladimir Peftiev (Minsk, Valgevene) (esindajad: advokaadid V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas ja E. Matulionyte)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

- tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta määrus (EL) nr 588/2011, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 765/2006, mis käsitleb president Lukašenko ja teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2011 L 161, lk 1), hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 20. juuni 2011. aasta otsus 2011/357/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/639/ÜVJP teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravate meetmete kohta (ELT 2011 L 161, lk 25), hagejat puudutavas osas, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et kostja ei täitnud kohustust nõuetekohaselt põhjendada hageja lisamist nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.
2. Teine väide, et kostja rikkus kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtupidamisele, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 47 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklites 6 ja 13, kuna
 - ta ei ole teatavaks teinud üksikasjalikke põhjuseid hageja lisamise kohta nende isikute nimekirja, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse, ja
 - ta ei andnud hagejale võimalust tegelikult kasutada oma kaitseõigusi, nimelt õigust olla ära kuulatud ja õigust kasutada menetlust, mis annaks talle loa tegelikult taotleda enda eemaldamist nende isikute nimekirjast, kelle suhtes piiravaid meetmeid kohaldatakse.

3. Kolmas väide, et kostja tegi ilmseid hindamisvigu, kui ta väitis, et hageja on kuidagi seotud President Lukašenko ja tema perekonnaga, et ta on President Lukašenko peamine majandusnõunik, et ta on Lukašenko režiimi võtmerahastaja, ning et BelTechExport on ettevõtte, mida juhib hageja ning mis on Valgevene suurim kaitsetööstuse toodete eksportija/importija.
4. Neljas väide, et kostja rikkus õigust omandile, mis on ette nähtud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste konventsiooni 1. protokolli artiklis 1, tehes seda põhjendamatul ja ebaproportsionaalsel viisil ja ümberlukkamatuid tõendeid esitamata.
5. Viies väide, et kostja rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ta kehtestas ebaproportsionaalse piirangu hageja põhiõigustele, esitamata nõuetekohaseid menetluslikke tagatiseid ja ümberlukkamatuid tõendeid.

5. augustil 2011 esitatud hagi — Evropaïki Dynamiki versus komisjon

(Kohtuasi T-442/11)

(2011/C 290/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreeka) (esindajad: N. Korogiannakis ja M. Dermizakis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

- tühistada komisjoni 27. mai 2011. aasta otsus jätta võtmata hüvitamismeetmed pärast seda, kui Euroopa ombudsman otsustas, et komisjoni poolt 2006. aasta novembris tehtud otsus taha valik kolmanda ettevõtja kaupade ja teenuste kasuks ei ole kooskõlas vastavate liidu hanke-alaste õigusaktidega;
- mõista komisjonilt hageja kasuks välja kahjuhüvitis 2006. aasta novembri otsuse mõju neutraliseerimiseks;
- mõista komisjonilt hageja kasuks välja 1 miljon eurot, et hüvitada võimaluse minetamine osaleda pakkumismenetluses, mille komisjon otsustas tühistada;
- mõista komisjonilt hageja kasuks välja 1 miljon eurot intellektuaalomandi õiguste lubatud kasutamise eest;
- mõista komisjonilt hageja kasuks välja 10 miljonit eurot hüvitisena mitterahalise kahju eest, mis seisnes maine ja usaldusvääruse kahjustamises;
- kohustada komisjoni avaldama avaliku teadaande, milles teavitatakse turge ja kõiki CIRCA-st (IT-programm, mis võimaldab eri kohtades asuvate töötajate või isikute gruppide elektronilise koostöö) huvitatud kasutajaid, et see ei ole vananenud süsteem, et Alfresco Software Ltd väljatöötatud süsteem ei ole eelistatud ja et kasutajatel on vabadus valida, kas asendada CIRCA enda valitud süsteemiga; ja
- mõista hageja kohtu- ja muud käesoleva hagiga seotud kulud välja komisjonilt isegi siis, kui käesolev hagi jäetakse rahuldamata.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese õigusväite kohaselt on komisjon rikkunud finantsmääruse⁽¹⁾ artiklitest 27, 88, 89 ja 91 ning rakendusmääruse⁽²⁾ artiklitest 116, 122 ja 124 tulenevat kohustust kuulutada välja avatud või piiratud pakkumismenetlus.
2. Teise õigusväite kohaselt on komisjon rikkunud diskrimineerimise keelu põhimõtet ja võrdse kohtlemise põhimõtet.
3. Kolmanda õigusväite kohaselt on komisjon rikkunud hea halduse põhimõtet ja põhjendamiskohustust.

4. Neljanda õigusväite kohaselt on komisjon võimu kuritarvitanud.

(¹) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74).

(²) Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145).

12. augustil 2011 esitatud hagi — Charron Inox ja Almet versus komisjon

(Kohtuasi T-445/11)

(2011/C 290/26)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Charron Inox (Marseille, Prantsusmaa) ja Almet (Satolas-et-Bonce, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat P.-O. Koubi-Flotte)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- esiteks tunnistada komisjoni 27. juuni 2011. aasta määrus (EL) nr 627/2011 kehtetuks;
- teiseks tuvastada komisjonipoolne rikkumine, kuna ta ei näinud ette piisavat tähtaega komisjoni 27. juuni 2011. aasta määruse (EL) nr 627/2011 avaldamise ja jõustumise vahel, ning mõista hagejatest äriühingute kasuks hüvitisena välja järgmised summad:
 - hüvitis:
 - äriühingule CHARRON 123 297,69 eurot;
 - äriühingule ALMET 384 210 eurot;
 - hüvitamisele kuuluv saamatajäänud tulu:
 - äriühingule CHARRON äriühinguga SURAJ sõlmitud lepingu osas 78 051,76 USA dollarit ehk 55 211,57 eurot;
 - äriühingule ALMET äriühinguga SURAJ sõlmitud lepingu osas 69 059,18 USA dollarit ehk 48 827,61 eurot hagi esitamise päeva seisuga;

— alternatiivse võimalusena tuvastada komisjoni mittesüüline vastutus, kuna ta ei näinud ette piisavat tähtaega komisjoni 27. juuni 2011. aasta määruse (EL) nr 627/2011 avaldamise ja jõustumise vahel, ning mõista hagejatest äriühingute kasuks hüvitisena välja järgmised summad:

— hüvitis:

— äriühingule CHARRON 123 297,69 eurot;

— äriühingule ALMET 384 210 eurot;

— hüvitamisele kuuluv saamatajäänud tulu:

— äriühingule CHARRON äriühinguga SURAJ sõlmitud lepingu osas 78 051,76 USA dollarit ehk 55 211,57 eurot;

— äriühingule ALMET äriühinguga SURAJ sõlmitud lepingu osas 69 059,18 USA dollarit ehk 48 827,61 eurot hagi esitamise päeva seisuga;

— igal juhul mõista Euroopa Komisjonilt välja kohtukulud ja 10 000 euro suurune summa hagejatest äriühingute õigusabikulude katmiseks.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad esitavad oma hagi põhjendamiseks kaks väidet.

1. Esimese väite kohaselt esineb olulisi puudusi järeldustes, millele komisjon jõudis enne otsuse tegemist: nende puuduste tõttu muutusid aluseks võetud faktilised asjaolud ebatäpseks.
2. Teise väite kohaselt on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna vaidlustatud määruse kohese jõustumise tõttu ei saanud hagejad oma tegevust sellega kohandada.

Euroopa Politsei ameti (Europol) 11. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 26. mai 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-83/09, Kalmár versus Europol

(Kohtuasi T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Euroopa Politsei amet (Europol) (esindajad: D. Neumann, D. El Khoury ja J. Arnould, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja E. Antypas)

Teine menetluspool: Andreas Kalmár (Haag, Madalmaad)

Nõuded

Apellatsioonkaebuse esitaja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus ja teha asjas sisuline otsus, kuivõrd Avaliku Teenistuse Kohus

a) tühistas Europoli 4. veebruari 2009. aasta otsuse, millega Europoli direktor ütles üles tähtajalise töölepingu A. Kalmáriga, 24. veebruari 2009. aasta otsuse, millega Europoli direktor vabastas asjaomase isiku teenistuskohustuste täitmisest etteteatamistähtaja jooksul, ja 18. juuli 2009. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata A. Kalmári kaebus;

b) mõistis Europolilt A. Kalmári kasuks välja 5 000 euro suuruse kahju hüvitise;

c) mõistis kõik kulud välja Europolilt;

— mõista esimese astme ja apellatsioonimenetluse kulud välja A. Kalmárlt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kuus väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on keeldu otsustada *ne ultra petita* ja kaitsõigusi. Apellandi arvates hindas Avaliku Teenistuse Kohus väiteid, mida A. Kalmár ei olnud esitanud.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuste seaduspärasuse hindamisel on lähtunud väärist õiguslikust arusaamast. Avaliku Teenistuse Kohus on väärist kohaldanud eelkõige hoolitsus- ja põhjendamiskohustust.
3. Kolmas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus on tühistamisaotluse eseme osas lähtunud väärist õiguslikust arusaamast. Avaliku Teenistuse Kohus oleks pidanud 18. juuli 2009. aasta otsuse kvalifitseerima ebasoodsaks otsuseks, mis on samuti allutatud kohtulikule kontrollile.
4. Neljas väide, et Avaliku Teenistuse Kohus tegi mitmeid vigu, leides, et Europol „ei arvestanud” või „ei arvestanud vajalikul määral” teatavaid „olulisi faktilisi asjaolusid, mida ei saa jätta tähelepanuta”.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsust ei ole piisavalt põhjendatud.
6. Kuues väide, et kahju hüvitis on alusetult määratud.

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

22. juulil 2011 esitatud hagi — ZZ jt versus komisjon

(Kohtuasi F-72/11)

(2011/C 290/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: ZZ jt (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Esiteks nõue tühistada otsus määrata kindlaks palgaastmetele AD13 ja AD14 edutamise künnised 2010. ja 2011. aasta edutamise raames ning teiseks nõue tühistada 2010. aasta edutamise raames palgaastmetele AD13 ja AD14 edutatud ametnike nimekiri ning komisjoni vaikimisi tehtud otsus keelduda edutamast rohkem teisi ametnikke palgaastmetele AD12 või AD13.

Hagejate nõuded

- Tühistada otsused, millega määrati kindlaks palgaastmetele AD13 ja AD14 edutamise künnised 2010. ja 2011. aasta edutamise raames ning mis avaldati haldusteatajates nr 3-2010, 65-2010 ja 76-2010;
- tühistada 2010. aasta edutamise raames palgaastmetele AD13 ja AD14 edutatud ametnike nimekiri, mis avaldati haldusteatajas nr 65-2010, osas milles see nimekiri põhines õigusvastastel edutamiskünnistel, ning tühistada komisjoni vaikimisi tehtud otsus keelduda edutamast rohkem teisi ametnikke palgaastmetele AD12 või AD13;

— tühistada vajalikus osas otsused, millega jäeti hagejate kaebused rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

28. juulil 2011 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

(Kohtuasi F-74/11)

(2011/C 290/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid S. Rodriguez, A. Blot ja C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada komisjoni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsus, millega öeldi üles hageja tähtajatu tööleping.

Hageja nõuded

Hageja palub Avaliku Teenistuse Kohtul:

- tühistada komisjoni teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse otsus, millega öeldi üles hageja tähtajatu tööleping ning vajalikus osas tühistada kaebuse rahuldamata jätmise otsus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2011/C 290/18	Kohtuasi T-432/11: 2. augustil 2011 esitatud hagi — Makhlouf <i>versus</i> nõukogu	13
2011/C 290/19	Kohtuasi T-433/11: 2. augustil 2011 esitatud hagi — Makhlouf <i>versus</i> nõukogu	14
2011/C 290/20	Kohtuasi T-436/11: 3. augustil 2011 esitatud hagi — Afriqiyah Airways <i>versus</i> nõukogu	14
2011/C 290/21	Kohtuasi T-438/11: 12. augustil 2011 esitatud hagi — BelTechExport <i>versus</i> nõukogu	15
2011/C 290/22	Kohtuasi T-439/11: 12. augustil 2011 esitatud hagi — Sport-pari <i>versus</i> nõukogu	15
2011/C 290/23	Kohtuasi T-440/11: 12. augustil 2011 esitatud hagi — BT Telecommunications <i>versus</i> nõukogu	16
2011/C 290/24	Kohtuasi T-441/11: 12. augustil 2011 esitatud hagi — Peftiev <i>versus</i> nõukogu	17
2011/C 290/25	Kohtuasi T-442/11: 5. augustil 2011 esitatud hagi — Evropaïki Dynamiki <i>versus</i> komisjon	17
2011/C 290/26	Kohtuasi T-445/11: 12. augustil 2011 esitatud hagi — Charron Inox ja Almet <i>versus</i> komisjon	18
2011/C 290/27	Kohtuasi T-455/11 P: Euroopa Politseiameeti (Europol) 11. augustil 2011 esitatud apellatsioonkaebus Avaliku Teenistuse Kohtu 26. mai 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas F-83/09, Kalmár <i>versus</i> Europol	19
 Avaliku Teenistuse Kohus 		
2011/C 290/28	Kohtuasi F-72/11: 22. juulil 2011 esitatud hagi — ZZ jt <i>versus</i> komisjon	20
2011/C 290/29	Kohtuasi F-74/11: 28. juulil 2011 esitatud hagi — ZZ <i>versus</i> komisjon	20

Tellimishinnad aastal 2011 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberandjal	ELi 22 ametlikus keeles	770 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	400 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	300 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

